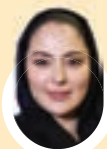

مارال بنی آدم، برنده سیمرغ بازیگری نقش اول از جشنواره فیلم فجر:

دست سربازان کشورم رامی بوسم

مارال بنی آدم، بازیگری که نقش پروین اعصامی را در فیلم «پروین» ایفا کرد، سال ها بازیگر تئاتر بوده است. «در آغوش درخت» و «صیاد» از آخرین نقش آفرینی های او بر پرده سینماست. این بازیگر درباره احساس خود در لحظه حمله رژیم صهیونیستی به خاک جمهوری اسلامی، در گفت وگو با خبرگزاری ایرنا گفت: به شخصه انسان جنگ طلب و جنگ دوستی نیستم و احساس می کنم همیشه می شود شرایط را با گفت وگو و صلح پیش برد. اما در شرایطی که به کشورم و هم وطنانم تجاوز می شود، شرایط فرق می کند. برای خاک کشورم، آینده مملکت و سلامتی عزیزان و هم وطنانم خیلی ناراحت و مضطرب هستم.

وی با تقدیر از مدافعان امنیت کشور بیان کرد، دست تک تک سربازان دلیر و فداکار کشورم را می بوسم که این گونه از خاک و مرزبوم ما دفاع می کنند. خاک ما وطن ماست و ما جانمان برای آن می دهیم. بنی آدم با اشاره به تاریخ ایران گفت: متأسفانه مملکتی که مانند ایران غنی است در طول تاریخ مورد طمع دشمنان بوده است. از زمان قاجار تا به امروز دشمنان ما از شمال و جنوب پشت مرزهای ایران ایستاده اند اما ایرانیان هیچ گاه جنگ طلب نبوده اند. او افزود: همه کسانی که برای آزادی این مملکت، آسایش و آزادی ملت بدون چشم داشت تلاش می کنند، خداوند حافظشان باشد و هر آن کسی که خائن به این مملکت است چه سیاسی و اقتصادی خداوند ریشه اش را بخشکاند.

هزار بار زنده تر از گلوله

درباره هنرمندانی که قربانی جنایت های رژیم صهیونیستی شدند

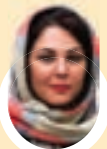
محمد عنبرسوز در سال هایی که رژیم صهیونیستی به اوج رفتارهای سبعانه اش در تاریخ رسیده و بی توجه به قواعد بین المللی و اصول اخلاقی به مردم غیرنظامی کشورهای دیگر یورش می برد، هنرمندان زیادی نیز قربانی این جنگ افروزی های اسرائیل شده و به عنوان قهرمانان بی ادعای مقاومت فرهنگی و انسانی، یکی پس از دیگری به دست این رژیم کودک کش به شهادت رسیدند. آن ها نه تنها با قلم، رنگ، صحنه تئاتر یا اثر نمایشی، بلکه با جان خود، پیام مقاومت و آزادی را به جهانیان مخابره کردند، و شهادت هر کدام از آنان نماینده فصلی از تاریخ و هویت ملتشان و سند جنایتی است که از یک جنگ ساده فراتر می رود؛ کشتاری هدفمند که حتی به هنرمندان و ریشه های فرهنگی و معنوی ملت ها نیز رحم نمی کند.

آثر: ناجی العلی، کارنیکاتور است فلسطینی

روایت لاله اسکندری از انفجار خانه پدری

اتفاق هایی که شبیه فیلم هاست

لاله اسکندری که هم خانه پدری اش و هم دفتر کارش در انفجارها و تجاوزهای صهیونیست ها آسیب دیده است. آرزو کرد که به زودی آرامش بر کشور حکم فرما شود. به گزارش خبرنگار مهر، این بازیگر تلویزیون و سینما درباره حس و حال خود در این روزها، بیان کرد: مادرم منزل بود و انفجاری در فاصله ای بسیار نزدیک به منزلش رخ داد و خدا را شکر که خودش به این دلیل که از پنجره ها فاصله داشت، آسیبی ندید.

وی ادامه داد: بسیاری از صحنه های بمباران در دوران دفاع مقدس راهتوز به خاطر دارم و زمانی که خانه مادرم آسیب دید، همان تصاویر قدیمی از جنگ تحمیلی در ذهنم تداعی شد.

ناجی العلی: کاریکاتور است حقیقت

یکی از برجسته ترین نمادهای هنری فلسطین، ناجی العلی بود، کاریکاتوربستی که با تیزبینی و شجاعت فراوان، چهره واقعی اشغالگری و ظلم روستای «الشجرة» فلسطین متولد شد و زندگی اش سراسر آمیخته با آوارگی، تبعید و مبارزه بود. او در آثار بی شمارش، شخصیت نمادینی به نام «حنظله» را خلق کرد؛ کودکی بی پناه و مظلوم که نمادی از رنج و امید ملت فلسطین شد. اما رژیم اشغالگر که از صدای اعتراض او به شدت هراس داشت، ناجی را به طرزی مرموز در لندن به ضرب گلوله کشت، تروری که نه تنها هنرمند بلکه وجدان بیدار جهان عرب را به شهادت رساند.

آثر: ناجی العلی، کارنیکاتور است فلسطینی

منصوره عالیخانی مقاومت ایرانی روی بوم

شهید منصوره عالیخانی، هنرمندی متعهد و نقاشی برجسته بود که سال ها در عرصه هنرهای تجسمی به ویژه در حوزه نقاشی و تصویرسازی کتاب فعالیت داشت و از شاگردان استاد کاظم چلیپا به شمار می رفت. آثار او، بازتاب روح مهربان، مؤمن و عاشق اهل بیتش بود؛ چنان که آخرین نقاشی ناتمامش نیز به موضوع عاشورا اختصاص داشت. او نه تنها در عرصه هنر، بلکه در مسیر ایمان و حق طلبی نیز حضوری فعال داشت و سرانجام در تهاجم جنایتکارانه رژیم صهیونیستی به عنوان نخستین هنرمند شهید این فاجعه در ایران، به آرزوی دیرینه اش یعنی شهادت رسید. نام او اکنون بر تارک هنر انقلاب می درخشد و خون پاکش چراغ راه هنرمندانی خواهد بود که می خواهند با هنر آتشاگر در برابر ظلم بایستند و حقیقت را فریاد بزنند.

صالح بایرامی: رهگذری که از جور دشمن در امان نماند

یکی از آخرین موارد جنایت رژیم صهیونیستی در ایران، شهادت صالح بایرامی، گرافیکست مطبوعاتی، است. بر اساس آنچه آوا مشکاتیان در صفحه شخصی خود منتشر کرد، صالح بایرامی هنرمند عرصه گرافیکست بود که با مجلات زیادی، از جمله اندیشه پویا و نشنال جئوگرافیک، همکاری می کرد. او که در حوزه تدوین نیز فعال بود، در حالی در حمله رژیم صهیونیستی به یکی از مناطق تهران به شهادت رسیده که بر اساس اخبار منتشر شده، فقط به عنوان یک رهگذر ساده در حال عبور از خیابان بود. این قبیل حملات که به شهادت مردم عادی و شهروندان بی خبر از معادلات نظامی منجر می شوند، بیش از پیش، ماهیت زشت جنگ و البته چهره خبیث رژیم صهیونیستی را بر ملا می کنند.

هنر را نمی توان ترور کرد

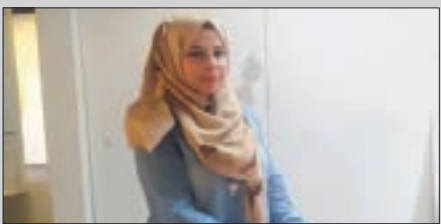
رژیم صهیونیستی نه فقط اشغالگر یک سرزمین، بلکه دشمن فرهنگ و هنر است. این رژیم خون ریز، برای حفظ اشغالگری و ظلم خود، دست به ترور هنرمندان، شاعران و روشن فکران می زند؛ افرادی که صدای اعتراض و حقیقت اند و با خلق آثار خود، جهانیان را با واقعیت های تلخ فلسطین آشنا می کنند. جنایات این رژیم تنها به نابودی زیرساخت ها و کشتار مردم عادی محدود نمی شود، بلکه به دنبال نابودی روح، فرهنگ و تاریخ این ملت است. هنرمندان شهید

فلسطینی، قهرمانان بی ادعایی هستند که با خون خود، پایداری، مقاومت و امید را به یادگار گذاشتند. شهادت این هنرمندان نشان دهنده سیاسی سازمان یافته و ناجوانمردانه از سوی رژیم صهیونیستی برای نابودی هر گونه صدای مقاومت، چه در میدان نبرد و چه در عرصه فرهنگ و هنر است. هدف این رژیم تنها اشغال سرزمین نیست؛ آن ها می خواهند هویت، تاریخ و فرهنگ یک ملت را از بین ببرند تا نسل های آینده فلسطینیان هیچ نشانه ای از مقاومت

و ایستادگی نداشته باشند. این کشتارها جنایتی بزرگ تر از حملات نظامی صرف است. وقتی هنرمند به شهادت می رسد، صدای انسانی که روایتگر درد، رنج، امید و عشق به وطن است قطع می شود. اما هر بار که یک هنرمند شهید می شود، هزاران اثر و هزاران پیام در دل جامعه فلسطین و فراتر از آن متولد می شود، صدایی که هرگز خاموش نخواهد شد. اگرچه رژیم اشغالگر صهیونیستی با بمب و موشک تلاش می کند خاک و خون را بر سر فلسطین بریزد، اما هنر

فلسطینیان مانند درخت زیتونی ریشه دار در خاک مقاومت، استوارتر از همیشه باقی می ماند. هنرمندان شهید فلسطینی، نماد ایستادگی و صلابت ملتی هستند که نه تنها زمینشان را از دست نمی دهند، بلکه روح و فرهنگشان را نیز به تاراج نخواهند گذاشت. آن ها در قلاب نقاشی ها، در صفحات شعر، در صحنه های تئاتر و در قلاب تصاویر و فیلم ها، به یادگار می مانند و مقاومت را ماندگار می کنند؛ هنری که هرگز نمی میرد، مگر اینکه ظلم و اشغالگری ریشه کن شود.

حلیمه آل کحلوت نقاشی در سایه خشونت و مقاومت

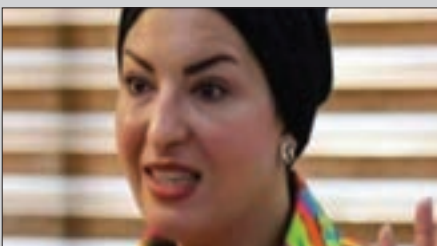
هنرمند عرصه هنرهای تجسمی که با خلق آثار هنری حول موضوع خشونت و مقاومت تحت اشغالگری، صدای بی کلام فلسطین بود، حلیمه آل کحلوت نام داشت که او نیز قربانی حملات رژیم اشغالگر شد. آل کحلوت که تصویر روزنامه نگار شهید شیرین ابوعاقله را به دیوار دانشگاه دارالکلمه کشیده بود، با شهادتش اثبات کرد که هنر می تواند ماندگارتر از هر سلاحی باشد.

فاطمه حسونه صدایی که در کن بلند شد

فاطمه حسونه، هنرمند نقاش فلسطینی، یکی از چهره های برجسته هنر مقاومت و روایتگر درد های ملت مظلوم فلسطین بود. آثار او بازتاب دهنده زخم های اشغال و مبارزه مردم فلسطین برای آزادی و عدالت بودند. حسونه با قلم و رنگ هایش، تصویری زنده از رنج و امید، تاریکی و روشنایی سرزمینش را به جهانیان نشان داد. او که زندگی اش سراسر در سایه ظلم و خشونت رژیم صهیونیستی گذشت، در راه بیان حقیقت و حمایت از هویت فلسطینی جان خود را فدا کرد و به جمع شهدای هنرمند این ملت پیوست. تانسان دهد که حتی در شرایط سخت اشغال و سرکوب، هنر سلاحی قدرتمند در برابر ظلم و استبداد است. در کن ۲۵ سینماگران زیادی تلاش کردند تا یاد او را گرامی بدارند.

ایناس السقا بنیان گذار تئاتر زنان در غزه

ایناس السقا، هنرمند عرصه تئاتر و از پایه گذاران تئاتر بانوان در غزه، در بمباران خانه اش همراه با فرزندان خود به شهادت رسید. آثار نمایشی او، از جمله «خرس» و «زنان غزه و صبر ایوب»، روایتگر درد و مقاومت زنان فلسطینی بود. رژیم صهیونیستی با به شهادت رساندن ایناس، نه تنها یک هنرمند، بلکه صدایی رسا و پیام آور زنان مقاوم فلسطینی را هدف قرار داد. او تا واپسین لحظات زندگی، برای تولید آثار نمایشی تلاش می کرد و نشان داد که هنر، همواره سلاحی نیرومند در برابر ظلم است.

علی نسمان شادی را بر لبان مردمت نقاشی کن

علی نسّمان، بازیگر، کم‌دین و شخصیت رسانه ای فلسطینی، که هدفش ترسیم شادی بر چهره مردمش بود، در حملات هوایی رژیم صهیونیستی به شهادت رسید. او با فعالیت های مستمر در شبکه های اجتماعی، روایتگر مستقیم زندگی و مقاومت مردم غزه بود و نشان می داد که چگونه هنر می تواند در دل سخت ترین شرایط، روح یک ملت را زنده نگه دارد.

هبه زقوت نقاش زندگی در وطن

هبه زقوت، هنرمند تجسمی که نوار غزه را با رنگ های شاد و مفرح خود آراسته بود، در بمباران وحشیانه رژیم صهیونیستی، همراه با پسرش به شهادت رسید. آثار او گویای عشق عمیق به فلسطین و مقاومت بی امانش بودند؛ از نقاشی های زنان قدرتمند فلسطینی گرفته تا تصویر درخت زیتونی که ریشه در خاک دارد و نشانه ثبات و مقاومت است. او زندگی خود را مانند نغمه ای موسیقایی می دانست؛ نغمه ای که با همه تلخی ها و شیرینی ها، همچنان ادامه داشت. شهادت هبه زقوت، نشانه دیگری از تلاش رژیم اشغالگر برای نابودی روح فرهنگی فلسطین است؛ اما هنر او همچنان در قلب مردم زنده است و پیامش هرگز خاموش نخواهد شد.